

»Kan jeg også få en velsignelse?« spurgte Maddie.

Hun deler sin gave

Rebekka Jakeman
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Bank, bank.

Maddie løb ud til hoveddøren og åbnede den. Hun smilede, da hun så bror Clayton. Han var familiens omsorgsbror.

»Hej, Maddie, jeg er her for at tale med din mor og far,« sagde bror Clayton.

Mor kom ud til Maddie ved døren. »Tak fordi du kom. Kom indenfor.«

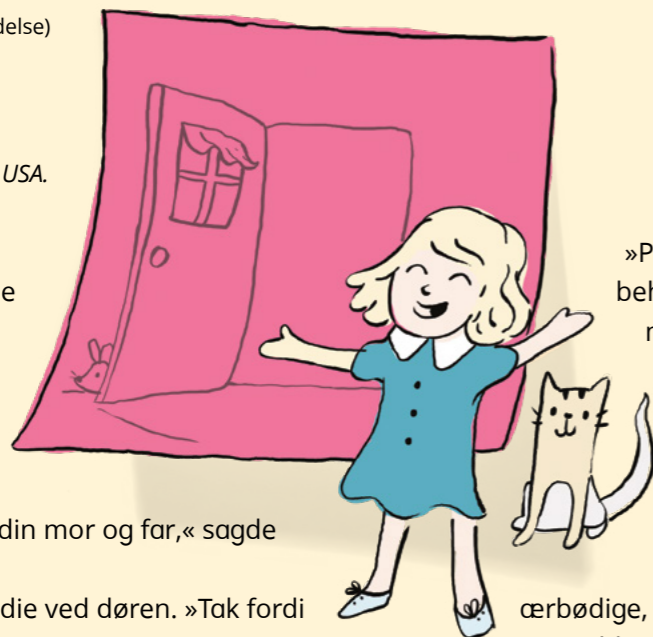
Bror Clayton fulgte efter mor og Maddie ind i stuen.

Far anbragte en stol midt i rummet. »Bror Clayton er her for at give din mor og mig en præstedømmevelsignelse,« fortalte han Maddie.

»Hvorfor?« spurgte Maddie. Hun vidste, at folk bad om præstedømmevelsignelser, hvis de var syge eller skulle starte i skole. Men hvorfor skulle mor og far have en velsignelse?

»Du ved, at vores familie har været igennem en svær periode? Far og jeg vil gerne have vor himmelske Faders hjælp og vejledning,« sagde mor.

Maddie vidste, at mor ofte var stresset. Og at far bekymrede sig om penge. Det havde været meget hårdt for hele familien.

»Præstedømmevelsignelser behøver man ikke kun at få, når man er syg,« sagde far. »De kan også gives, når man har brug for trøst eller styrke.«

»Må jeg blive og lytte med?« spurgte Maddie.

Mor smilede. »Selvfølgelig.

Kan du sidde stille? Vi må være ærbødige, så vi kan føle Helligånden.«

Maddie nikkede og satte sig på sofaen.

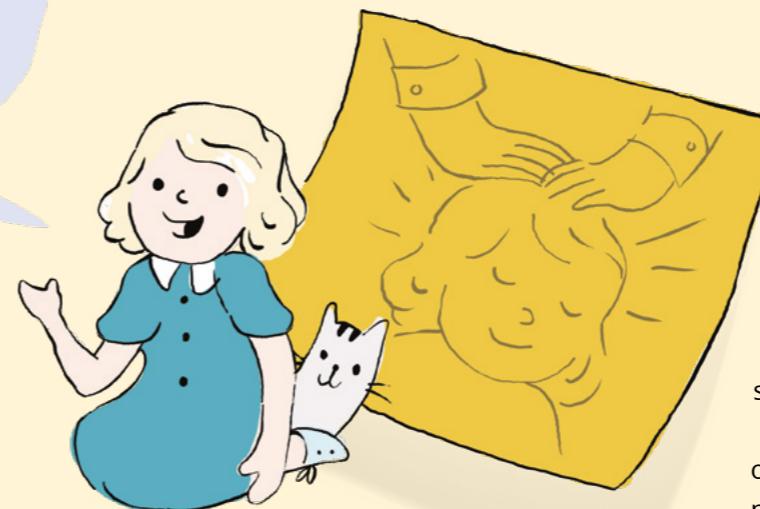
Så lagde hun armene over kors og lukkede øjnene. Hun lyttede til bror Clayton, der gav far og mor hver en velsignelse. Hun følte sig varm og håbeful, da bror Clayton sagde kærlige ord fra vor himmelske Fader.

Da de var færdige, rejste Maddie sig op.

»Kan jeg også få en velsignelse?«

»Selvfølgelig,« sagde far.

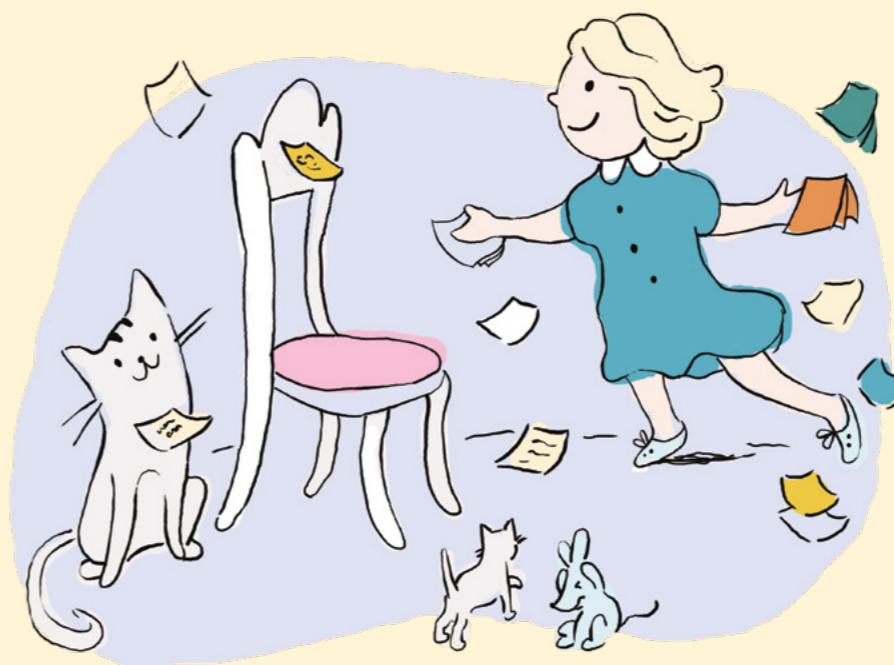

Maddie satte sig i stolen, og bror Clayton lagde sine hænder på hendes hoved. Hun havde en god følelse indeni. Men hun spekulerede på, hvilke ord vor himmelske Fader havde til hende. Hun vidste, at de problemer, hendes familie havde, var store – for store til at hun kunne løse dem.

»Maddie, din himmelske Fader ønsker du skal vide, at du har glædens gave,« sagde bror Clayton. »Han elsker dig og ønsker, at du skal være glad. Og han ønsker, at du skal dele din glæde med andre.«

Maddie lyttede opmærksomt. Hun følte sig fredfyldt. Hun kunne måske ikke få de store problemer, hendes familie stod over for, til at forsvinde. Men hun kunne hjælpe sin familie med at være glade.

ILLUSTRATIONER: ANNIE POON

Da bror Clayton var færdig, sprang Maddie op fra stolen og gav mor og far et stort knus. Så gav hun hånd til bror Clayton. »Tak skal du have,« sagde hun.

Senere samme aften sad Maddie på sin seng. Hun tænkte på sin præstedømmevelsignelse. Hvordan kunne hun hjælpe sin familie med at føle glæde? Hun kiggede rundt i sit værelse på sine billedbøger, bamser og krea-ting.

Så fik hun en idé. Hun tog noget papir, en saks og nogle farveblyanter. Hun begyndte at klippe papiret i små firkanter.

Maddie valgte en rød farveblyant. »Du kan godt!« skrev hun på det første stykke papir. På det næste skrev hun: »Du er elsket!« Maddie tænkte på flere glædelige ting, hun kunne skrive. Hun fortsatte, indtil alle sedlerne var fyldt med glade budskaber.

Da hun var færdig, lagde hun sedlerne rundt om i huset – en ved hoveddøren, en ved siden af sæben ved håndvasken og en i vaskerummet.

I løbet af de næste dage smilede hun, når hun så sin familie læse sedlerne.

»Tak for sedlerne,« sagde mor med et stort smil.

»De gør mig glad. Og du gør mig også glad!«

Maddie gav sin mor et knus. Vor himmelske Fader hjalp hende med at bruge sin gave til at hjælpe sin familie. ●

Klip denne seddel ud, og læg den sted, hvor jeres familie kan finde den.

Du er elsket!